

Briselē, 28.9.2020.
COM(2020) 626 final

2020/0282 (NLE)

Priekšlikums

PADOMES LĒMUMS

par nostāju, kas Ziemeļatlantijas lašu saudzēšanas konvencijas satvarā Eiropas Savienības vārdā jāieņem attiecībā uz Apvienotās Karalistes iesniegto pieteikumu uz pievienošanos minētajai konvencijai, un ar kuru atceļ Lēmumu (ES) 2019/937

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA PRIEKŠMETS

Šis priekšlikums attiecas uz lēmumu par nostāju, kas struktūrā, kura izveidota ar Ziemeļatlantijas lašu saudzēšanas konvenciju¹ ("NASCO konvencija"), Eiropas Savienības vārdā jāieņem saistībā ar Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes ("Apvienotā Karaliste") pievienošanos minētajai konvencijai savā vārdā pārejas periodā.

2. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

2017. gada 29. martā Apvienotā Karaliste uz Līguma par Eiropas Savienību 50. panta pamata iesniedza Eiropadomei paziņojumu par nodomu no Eiropas Savienības izstāties.

Ievērojot Līguma par Eiropas Savienību 50. pantu, Savienība un Apvienotā Karaliste ir vienojušās par izstāšanās līgumu. Vienošanās par Izstāšanās līgumu² tika panākta 2019. gada 17. oktobrī, un tas stājās spēkā 2020. gada 1. februārī kopā ar Politisko deklarāciju, kurā izklāstīts Eiropas Savienības un Apvienotās Karalistes turpmākās partnerības satvars.

Izstāšanās līguma 127. panta 1. punktā ir paredzēts periods, kura laikā Apvienotajai Karalistei un tās teritorijā joprojām ir piemērojamas Savienības tiesības ("pārejas periods"). Pārejas periods beidzas 2020. gada 31. decembrī. Izstāšanās līguma 129. panta 1. punkts paredz, ka Apvienotajai Karalistei pārejas periodā ir saistoši pienākumi, ko rada starptautiskie nolīgumi, kurus noslēgusi Savienība, dalībvalstis, kas rīkojas tās vārdā, vai Savienība un tās dalībvalstis, rīkodamās kopīgi. Izstāšanās līguma 129. panta 3. punkts paredz, ka saskaņā ar lojālas sadarbības principu Apvienotajai Karalistei pārejas periodā jāatturas no jebkuras rīcības vai iniciatīvas, kas varētu kaitēt Savienības interesēm, jo īpaši saistībā ar starptautiskajām organizācijām, aģentūrām, konferencēm vai forumiem, kuros Apvienotā Karaliste ir dalībniiece pati par sevi.

Savienība ir informējusi savus starptautiskos partnerus par Izstāšanās līgumā noteikto īpašo kārtību. Līgumā noteikts, ka Savienības noslēgto starptautisko nolīgumu nolūkos pārejas periodā pret Apvienoto Karalisti būs tāda pati attieksme kā pret dalībvalstīm.

Patlaban NASCO konvenciju Apvienotajai Karalistei piemēro tāpēc, ka Savienība ir minētās konvencijas līgumslēdzēja puse. To pārstās piemērot dienā, kurā NASCO konvencija uz Apvienoto Karalisti kā Savienības dalībvalsti vairs neattieksies.

NASCO konvencijas galvenais mērķis ir "ar konsultāciju un sadarbības palīdzību, ņemot vērā labākos tai pieejamos zinātnes datus, veicināt lašu krājumu saglabāšanu, atjaunošanu, pavairošanu un racionālu pārvaldību". NASCO konvencija stājās spēkā 1983. gada 1. oktobrī. NASCO konvencijas depozitārs ir Eiropas Savienības Padome.

2019. gada 28. februāra vēstulē Apvienotā Karaliste iesniedza NASCO padomes priekšsēdētājam pieteikumu, kurā lūdza apstiprināt tās pievienošanos NASCO konvencijai. 2019. gada 11. martā NASCO sekretariāts par to informēja visas konvencijas puses, arī Eiropas Komisiju. Kā noteikts NASCO konvencijas 17. pantā, lai Apvienotās Karalistes pievienošanos varētu uzskatīt par derīgu, ir vajadzīgs NASCO padomes iepriekšējs apstiprinājums.

Apvienotā Karaliste ir konkretizējusi, ka tās pieteikums ticis iesniegts kā daļa no ārkārtas pasākumu plānošanas gadījumam, ja izstāšanās līguma nav. Savā pieteikumā Apvienotā

¹ OV L 378, 31.12.1982., 24. lpp.

² Līgums par Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes izstāšanos no Eiropas Savienības un Eiropas Atomenerģijas kopienas (OV C 384I, 12.11.2019., 1. lpp.).

Karaliste norādījusi, ka “[g]adījumā, ja izstāšanās līgums tiks parakstīts, ratificēts un apstiprināts [...], Apvienotā Karaliste atturēsies no tāda pievienošanās instrumenta deponēšanas, kura mērķis ir kļūt par pilntiesīgu NASCO locekli no brīža, kad tā no Eiropas Savienības izstājusies”.

2019. gada 27. maijā Padome pieņēma Lēmumu (ES) 2019/937³ par nostāju, kas Eiropas Savienības vārdā NASCO konvencijas satvarā jāieņem attiecībā uz Apvienotās Karalistes iesniegto pieteikumu uz pievienošanos minētajai konvencijai. Minētais lēmums atbalstīja Apvienotās Karalistes pievienošanos NASCO konvencijai, taču noteica, ka apstiprinājums jādod no brīža, kad Savienības tiesības Apvienotajai Karalistei vairs nebūs piemērojamas.

Saskaņā ar Izstāšanās līguma 129. panta 4. punktu Apvienotā Karaliste pārejas periodā drīkst risināt sarunas par starptautiskiem nolīgumiem, kurus tā noslēdz savā vārdā Savienības ekskluzīvās kompetences jomās, un parakstīt un ratificēt tos, ar nosacījumu, ka minētie nolīgumi nestājas spēkā vai tos nepiemēro pārejas perioda laikā, izņemot, ja Savienība to ir atļāvusi. Šādu atļauju došanas nosacījumi un procedūra ir izklāstīti Padomes Lēmumā (ES) 2020/135⁴.

Ar 2020. gada 3. aprīļa vēstuli Apvienotā Karaliste paziņoja Eiropas Komisijai par savu nodomu izteikt piekrišanu savā vārdā uzņemties NASCO konvencijas saistības.

2020. gada 9. jūlijā sekretariāts no Eiropas Savienības Padomes (NASCO konvencijas depozitāra) saņēma e-pasta vēstuli, kurai bija pievienots Apvienotās Karalistes pieteikums uz pievienošanos NASCO konvencijai un vēstule NASCO priekšsēdētājam. Tā tika izplatīta 2020. gada 24. jūlijā. Vēstulē priekšsēdētājam norādīts, ka *“Apvienotā Karaliste plāno pievienoties konvencijai veidā, kas saskanīgs ar pienākumiem, kuri tai noteikti Izstāšanās līgumā [...]”*.

Padomes Īstenošanas lēmums (ES) XXX⁵ atļauj Apvienotajai Karalistei paust piekrišanu savā vārdā uzņemties NASCO konvencijas saistības, ja Lēmuma (ES) 2020/135 3. panta 1. punktā izklāstītie nosacījumi ir izpildīti.

2.1. Ziemeļatlantijas lašu saudzēšanas organizācija

Ziemeļatlantijas lašu saudzēšanas organizācija ir starptautiska organizācija, kas izveidota saskaņā ar NASCO konvenciju. Tā izveidota, tieši ņemot vērā īpašos noteikumus par anadromiem zivju krājumiem, kuri izklāstīti Apvienoto Nāciju Organizācijas 1982. gada 10. decembra Jūras tiesību konvencijas (UNCLOS)⁶ 66. pantā.

Konvencija attiecas uz savvaļas laša krājumiem, kuri visā migrācijas areālā migrē ārpus Atlantijas okeāna piekrastes valstu zvejniecības jurisdikcijā esošiem apgabaliem uz ziemeļiem no 36° ziemeļu platuma paralēles.

³ Padomes Lēmums (ES) 2019/937 (2019. gada 27. maijs) par nostāju, kas Eiropas Savienības vārdā jāieņem Ziemeļatlantijas lašu saudzēšanas konvencijas satvarā attiecībā uz Apvienotās Karalistes iesniegto pieteikumu par pievienošanos minētajai konvencijai (OV L 149, 7.6.2019., 61. lpp.).

⁴ Padomes Lēmums (ES) 2020/135 (2020. gada 30. janvāris) par to, lai noslēgtu Līgumu par Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes izstāšanos no Eiropas Savienības un Eiropas Atomenerģijas kopienas (OV L 29, 31.1.2020., 1. lpp.).

⁵ Padomes Īstenošanas lēmums (ES) 2020/XXX ([datums]) par atļauju Apvienotajai Karalistei paust piekrišanu savā vārdā uzņemties dažu tādu starptautisku nolīgumu saistības, kuri stājas spēkā vai ir piemērojami pārejas periodā, Savienības kopējās zivsaimniecības politikas jomā (OV L xxx, xxx, xxx. lpp.).

⁶ Apvienoto Nāciju Organizācijas Jūras tiesību konvencija (OV L 179, 23.6.1998., 3. lpp.).

Tāpēc *NASCO* ir atbildīga par jūrā notiekošās savvaļas laša zvejas regulēšanu visā Ziemeļatlantijā. Tā nodarbojas arī ar jautājumiem par savvaļas laša krājumu saglabāšanu. Plašākā kontekstā *NASCO* apsver arī tālākus pasākumus, kas līgumslēdzēju pušu jurisdikcijā esošos ūdeņos piemērojami atkarībā no vajadzības nodrošināt savvaļas Atlantijas laša izdzīvošanu.

NASCO ir juridiska persona, un attiecībās ar citām starptautiskām organizācijām un līgumslēdzēju pušu teritorijās tai ir tāda tiesībspēja un rīcībspēja, kāda nepieciešama tās funkciju pildīšanai un mērķu sasniegšanai.

2.2. *NASCO*

NASCO sastāvā ir padome, trīs reģionālas komisijas (Ziemeļamerikas komisija, Ziemeļaustrumu Atlantijas komisija un Rietumgrenlandes komisija) un sekretariāts. Padomē ir pārstāvētas visas konvencijas līgumslēdzējas puses: Amerikas Savienotās Valstis, Dānija (attiecībā uz Fēru Salām un Grenlandi), Eiropas Savienība, Kanāda, Krievijas Federācija un Norvēģija. Francija (attiecībā uz Senpjēru un Mikelonu) *NASCO* sanāksmēs piedalās novērotāja statusā.

Eiropas Savienība ir *NASCO* konvencijas puse, jo minētās konvencijas priekšmets ietilpst Savienības ekskluzīvā kompetencē esošās kopējās zivsaimniecības politikas darbības jomā. Uz dalībvalstīm *NASCO* konvencija attiecas atbilstīgi Savienības tiesību aktiem.

Eiropas Savienība ir Ziemeļaustrumu Atlantijas komisijas un Rietumgrenlandes komisijas pilntiesīga locekle. Ziemeļamerikas komisijā Eiropas Savienībai ir tiesības iesniegt priekšlikumus par regulatīviem pasākumiem, kas attiecas uz savvaļas laša krājumiem, kuru izcelsme ir Savienības teritorijā, un par šādiem priekšlikumiem balsot. Ciktāl tas attiecas uz šādu priekšlikumu izskatīšanu, Savienību šajā nolūkā uzskata par šīs komisijas loekli.

2.3. Paredzētais *NASCO* akts

Jebkura valsts, kas īsteno zvejniecības jurisdikciju Atlantijas okeāna ziemeļu daļā vai ir laša krājumu izcelsmes valsts, *NASCO* konvencijai var pievienoties ar noteikumu, ka saņemts *NASCO* padomes apstiprinājums.

2019. gada 28. februāra vēstulē Apvienotā Karaliste iesniedza *NASCO* padomes priekšsēdētājam pieteikumu, kurā lūdza apstiprināt tās pievienošanos *NASCO* konvencijai. 2019. gada 11. martā *NASCO* sekretariāts par šo lūgumu informēja visas konvencijas puses, arī Eiropas Komisiju. Kā noteikts *NASCO* konvencijas 17. pantā, lai Apvienotās Karalistes pievienošanās varētu uzskatīt par derīgu, ir vajadzīgs *NASCO* padomes iepriekšējs apstiprinājums.

NASCO padomes lēmumi ir jāpieņem ar klātesošo un “par” vai “pret” balsojošo locekļu trīs ceturtdaļu balsu vairākumu. Balsojums var notikt tikai tad, ja klāt ir divas trešdaļas padomes locekļu.

Apstiprināšanas vai pievienošanās instrumenti ir jādeponē depozitāram. Attiecībā uz ikvienu pusi, kas *NASCO* konvencijai pievienojas pēc vajadzīgo ratifikācijas, apstiprināšanas vai pievienošanās instrumentu deponēšanas, konvencija stājas spēkā pievienošanās instrumenta deponēšanas dienā.

3. NOSTĀJA, KAS JĀIEŅEM SAVIENĪBAS VĀRDĀ

Šā Padomes lēmuma mērķis ir dot Komisijai iespēju Savienības vārdā apstiprināt Apvienotās Karalistes pievienošanos *NASCO* konvencijai.

Kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr.1380/2013⁷, kopējās zivsaimniecības politikas galvenais mērķis ir “*nodrošināt, lai zvejas darbības būtu vides ziņā, ekonomiski un sociāli ilgtspējīgas un tiktu pārvaldītas saskaņā ar mērķiem gūt ekonomiskus, sociālus un nodarbinātības ieguvumus un atjaunot un uzturēt zivju krājumus virs tāda līmeņa, kas var nodrošināt maksimāli ilgtspējīgu nozvejas apjomu, un lai tās veicinātu pārtikas pieejamību*”.

Savienība ir ieinteresēta, lai Apvienotā Karaliste sadarbotos laša krājumu pārvaldībā, pilnībā ievērojot UNCLOS noteikumus, Apvienoto Nāciju Organizācijas 1995. gada 4. augusta Nolīgumu par ANO 1982. gada 10. decembra Jūras tiesību konvencijas noteikumu īstenošanu attiecībā uz transzonālo zivju krājumu un tālu migrējošo zivju krājumu saglabāšanu un apsaimniekošanu⁸ (UNFSA) un visus citus starptautiskos nolīgumus vai starptautisko tiesību normas.

Saskaņā ar UNCLOS 66. pantu valstīm, kuru upēs veidojas anadromo sugu krājumi, ir primāra interese un atbildība par šiem krājumiem. Anadromo krājumu izcelsmes valstij to saglabāšanās ir jānodrošina, veicot atbilstošus regulatīvos pasākumus, kas attiecas uz zveju visos ūdeņos krasta virzienā no tās ekskluzīvās ekonomiskās zonas ārējām robežām. Gadījumos, kad anadromie krājumi krasta virzienā migrē uz vai caur ūdeņiem no tādas valsts ekskluzīvās ekonomiskās zonas ārējām robežām, kas nav šo krājumu izcelsmes valsts, šai valstij ir jāsadarbojas ar izcelsmes valsti šādu krājumu saglabāšanas un pārvaldības nolūkā.

Anadromo krājumu izcelsmes valstij un citām valstīm, kas zvejo šajos krājumos, ir jāvienojas par UNCLOS 66. panta īstenošanas kārtību. Šāda sadarbība var notikt reģionālo zvejniecības pārvaldības organizāciju satvarā.

Apvienotajai Karalistei kā izcelsmes valstij un kā valstij, kas īsteno zvejniecības jurisdikciju, ir likumīgas intereses NASCO konvencijas apgabalā, ciktāl Apvienotās Karalistes ekskluzīvās ekonomiskās zonas ūdeņi un tai piegulošās atklātās jūras teritorijas ietilpst NASCO konvencijas apgabalā.

Apvienotās Karalistes pievienošanās NASCO konvencijai dos Apvienotajai Karalistei iespēju sadarbīties laša pārvaldības un saglabāšanas pasākumu jomā, pienācīgi ņemot vērā citu valstu un Eiropas Savienības tiesības, intereses un pienākumus, un nodrošināt to, ka zvejas darbības nenoved pie ilgtspējīgas krājumu izmantošanas.

Ņemot vērā Apvienotās Karalistes likumīgās intereses zvejojot NASCO konvencijas apgabalā, Apvienotās Karalistes pienākumu sadarbīties zvejniecības pārvaldībā un vajadzību nodrošināt, ka NASCO lēmumi tūlīt pēc Apvienotās Karalistes pievienošanās tai ir saistoši, Komisija iesaka Apvienotās Karalistes pieteikumu apstiprināt.

Tiek ierosināts pilnvarot Komisiju informēt NASCO padomes priekšsēdētāju par Savienības nostāju atbalstīt Apvienotās Karalistes pievienošanos no brīža, kad Savienības tiesību akti Apvienotajai Karalistei vairs nav piemērojami, un saskaņā ar šo nostāju balsot NASCO padomē, kad notiks balsošana par Apvienotās Karalistes dalību.

Lai Savienība varētu dot piekrišanu pievienoties pirms pārejas perioda beigām, Lēmumu (ES) 2019/937 ir lietderīgi atcelt.

⁷ OVL 354, 28.12.2013., 22. lpp.

⁸ Nolīgums par 1982. gada 10. decembra Apvienoto Nāciju Jūras tiesību konvencijas īstenošanu attiecībā uz transzonālo zivju krājumu un tālu migrējošo zivju krājumu saglabāšanu un apsaimniekošanu – Deklarācija par Eiropas Kopienas kompetenci – Skaidrojošās deklarācijas (OVL 189, 3.7.1998., 17. lpp.).

4. JURIDISKAIS PAMATS

4.1. Procesuālais juridiskais pamats

4.1.1. Principi

Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 218. panta 9. punktā paredzēti lēmumi, ar kuriem nosaka “*nostāju, kas Savienības vārdā jāapstiprina kādā ar nolīgumu izveidotā struktūrā, ja šāda struktūra ir tiesīga pieņemt lēmumus ar juridiskām sekām, izņemot lēmumus, kas papildina vai groza attiecīgajā nolīgumā noteikto iestāžu sistēmu*”.

Jēdziens “*lēmumi ar juridiskām sekām*” ietver aktus, kam ir juridiskas sekas saskaņā ar starptautisko tiesību normām. Tas ietver arī instrumentus, kam nav saistoša spēka saskaņā ar starptautiskajām tiesībām, bet kas “*var būtiski ietekmēt Savienības likumdevēja pieņemtā tiesiskā regulējuma saturu*”⁹.

4.1.2. Piemērošana konkrētajā gadījumā

Jebkura valsts, kas īsteno zvejniecības jurisdikciju Atlantijas okeāna ziemeļu daļā vai ir laša krājumu izcelsmes valsts, NASCO konvencijai var pievienoties ar noteikumu, ka saņemts NASCO padomes apstiprinājums.

NASCO padomes lēmumi ir jāpieņem ar klātesošo un “par” vai “pret” balsojošo locekļu trīs ceturtdaļu balsu vairākumu. Balsojums var notikt tikai tad, ja klāt ir divas trešdaļas NASCO padomes locekļu.

Pievienošanos veic, deponējot depozitāram pievienošanās instrumentu, un tā stājas spēkā minētā instrumenta saņemšanas dienā.

Depozitārs visus parakstītājus un visas puses, kas pievienojas, informē par visiem deponētajiem apstiprināšanas vai pievienošanās instrumentiem un paziņo datumu un puses, attiecībā uz kurām šī konvencija stājas spēkā.

Tiklīdz Apvienotās Karalistes pievienošanās būs stājusies spēkā, tā būs saistoša atbilstoši starptautiskajām tiesībām saskaņā ar NASCO konvencijas 17. panta 3. punktu, un tā var būtiski ietekmēt ES tiesību aktu saturu.

Paredzētais akts nepapildina un negroza NASCO konvencijā noteikto iestāžu sistēmu. Tāpēc ierosinātā lēmuma procesuālais juridiskais pamats ir LESD 218. panta 9. punkts.

4.2. Materiālais juridiskais pamats

4.2.1. Principi

Saskaņā ar LESD 218. panta 9. punktu pieņemamā lēmuma materiālais juridiskais pamats galvenokārt ir atkarīgs no tā paredzētā akta mērķa un satura, attiecībā uz kuru ieņem nostāju Savienības vārdā. Ja aktam ir vairāki mērķi vai vairāki komponenti un viens no tiem ir atzīstams par galveno, bet pārējiem ir pakārtota nozīme, tad lēmums, ko pieņem saskaņā ar LESD 218. panta 9. punktu, jābalsta uz viena materiālā juridiskā pamata, proti, tā, ko prasa galvenais jeb dominējošais mērķis vai komponents.

4.2.2. Piemērošana konkrētajā gadījumā

Paredzētā akta galvenais mērķis un saturs attiecas uz kopējo zivsaimniecības politiku.

Tāpēc ierosinātā lēmuma materiālais juridiskais pamats ir LESD 43. pants.

⁹ Tiesas spriedums, 2014. gada 7. oktobris, Vācija/Padome, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, 61.–64. punkts.

4.3. Secinājums

Ierosinātā lēmuma juridiskajam pamatam vajadzētu būt LESD 43. pantam saistībā ar LESD 218. panta 9. punktu.

Priekšlikums

PADOMES LĒMUMS

par nostāju, kas Ziemeļatlantijas lašu saudzēšanas konvencijas satvarā Eiropas Savienības vārdā jāieņem attiecībā uz Apvienotās Karalistes iesniegto pieteikumu uz pievienošanos minētajai konvencijai, un ar kuru atceļ Lēmumu (ES) 2019/937

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 43. pantu saistībā ar 218. panta 9. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

tā kā:

- (1) Ziemeļatlantijas lašu saudzēšanas konvencija¹ (“NASCO konvencija”) tika apstiprināta ar Padomes Lēmumu 82/886/EEK² un stājās spēkā 1983. gada 1. oktobrī.
- (2) Patlaban NASCO konvenciju Apvienotajai Karalistei piemēro tāpēc, ka Savienība ir minētās konvencijas līgumslēdzēja puse.
- (3) Saskaņā ar NASCO konvencijas 17. panta 3. punktu jebkura valsts, kas īsteno zvejniecības jurisdikciju Atlantijas okeāna ziemeļu daļā vai ir laša krājumu izcelsmes valsts, var pievienoties minētajai konvencijai ar noteikumu, ka saņemts ar NASCO konvenciju izveidotās Ziemeļatlantijas lašu saudzēšanas organizācijas padomes apstiprinājums.
- (4) 2019. gada 27. maijā Padome pieņēma Lēmumu (ES) 2019/937³ par nostāju, kas Eiropas Savienības vārdā NASCO konvencijas satvarā jāieņem attiecībā uz Apvienotās Karalistes pieteikumu uz pievienošanos minētajai konvencijai. Minētais lēmums atbalstīja Apvienotās Karalistes pievienošanos NASCO konvencijai, taču noteica, ka apstiprinājums jādod no brīža, kad Savienības tiesības Apvienotajai Karalistei vairs nebūs piemērojamas.
- (5) Saskaņā ar Līguma par Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes izstāšanos no Eiropas Savienības un Eiropas Atomenerģijas kopienas 129. panta 4. punktu Apvienotā Karaliste pārejas periodā drīkst risināt sarunas par starptautiskiem nolīgumiem, kurus tā noslēdz savā vārdā Savienības ekskluzīvās kompetences jomās, un parakstīt un ratificēt tos, ar noteikumu, ka minētie nolīgumi nestājas spēkā vai tos

¹ OV L 378, 31.12.1982., 25. lpp.

² Padomes Lēmums 82/886/EEK (1982. gada 13. decembris) par Ziemeļatlantijas lašu saudzēšanas konvencijas noslēgšanu (OV L 378, 31.12.1982., 24. lpp.).

³ Padomes Lēmums (ES) 2019/937 (2019. gada 27. maijs) par nostāju, kas Eiropas Savienības vārdā jāieņem Ziemeļatlantijas lašu saudzēšanas konvencijas satvarā attiecībā uz Apvienotās Karalistes iesniegto pieteikumu par pievienošanos minētajai konvencijai (OV L 149, 7.6.2019., 61. lpp.).

nepiemēro pārejas perioda laikā, izņemot, ja Savienība to ir atļāvusi. Šādu atļauju došanas nosacījumi un procedūra ir izklāstīti Padomes Lēmumā (ES) 2020/135⁴.

- (6) Ar 2020. gada 3. aprīļa vēstuli Apvienotā Karaliste paziņoja Eiropas Komisijai par savu nodomu izteikt piekrišanu pārejas periodā savā vārdā uzņemties NASCO konvencijas saistības.
- (7) Padomes Īstenošanas lēmums (ES) 2020/XXX⁵ atļauj Apvienotajai Karalistei izteikt piekrišanu savā vārdā uzņemties NASCO konvencijas saistības, ja Lēmuma (ES) 2020/135 3. panta 1. punktā izklāstītie nosacījumi ir izpildīti.
- (8) Saskaņā ar Apvienoto Nāciju Organizācijas Jūras tiesību konvencijas (UNCLOS)⁶ 66. pantu valstīm, kuru upēs veidojas anadromo sugu krājumi, ir primāra interese un atbildība par šiem krājumiem. Anadromo krājumu izcelsmes valstij to saglabāšanās ir jānodrošina, veicot atbilstošus regulatīvos pasākumus, kas attiecas uz zveju visos ūdeņos krasta virzienā no tās ekskluzīvās ekonomiskās zonas ārējām robežām. Gadījumos, kad anadromie krājumi krasta virzienā migrē uz vai caur ūdeņiem no tādas valsts ekskluzīvās ekonomiskās zonas ārējām robežām, kas nav šo krājumu izcelsmes valsts, šai valstij ir jāsadarbojas ar izcelsmes valsti šādu krājumu saglabāšanas un pārvaldības nolūkā.
- (9) Lai nepieļautu ilgtnespējīgu zveju, Savienība ir ieinteresēta, lai Apvienotā Karaliste sadarbotos laša krājumu pārvaldībā, pilnībā ievērojot UNCLOS noteikumus, Apvienoto Nāciju Organizācijas 1995. gada 4. augusta Nolīgumu par ANO 1982. gada 10. decembra Jūras tiesību konvencijas noteikumu īstenošanu attiecībā uz transzonālo zivju krājumu un tālu migrējošo zivju krājumu saglabāšanu un apsaimniekošanu (UNFSA)⁷ un visus citus starptautiskos nolīgumus vai starptautisko tiesību normas.
- (10) Kā noteikts UNCLOS 66. pantā, anadromo krājumu izcelsmes valstij un citām valstīm, kas zvejo šajos krājumos, ir jāvienojas par minētā panta īstenošanas kārtību. Šāda sadarbība var notikt reģionālo zvejniecības pārvaldības organizāciju satvarā.
- (11) Apvienotās Karalistes pievienošanās NASCO konvencijai ļaus Apvienotajai Karalistei sadarbīties vajadzīgo laša saglabāšanas un pārvaldības pasākumu jomā, pienācīgi ņemot vērā citu valstu un Savienības tiesības, intereses un pienākumus, un nodrošināt, ka zvejas darbības tiek veiktas veidā, kas nodrošina attiecīgo laša krājumu ilgtspējīgu izmantošanu.
- (12) Apvienotās Karalistes pievienošanās vēl pirms pārejas perioda beigām ļaus Apvienotajai Karalistei pilnībā īstenot no UNCLOS izrietošos pienākumus attiecībā uz saglabāšanas un pārvaldības pasākumiem, kas stājas spēkā no pārejas perioda beigām, kad Savienības tiesību akti tai vairs nebūs piemērojami. Tāpēc Savienības interesēs ir apstiprināt Apvienotās Karalistes iesniegto pieteikumu uz pievienošanās NASCO konvencijai.
- (13) Skaidrības un juridiskās noteiktības labad Lēmums (ES) 2019/937 būtu jāatceļ,

⁴ Padomes Lēmums (ES) 2020/135 (2020. gada 30. janvāris) par to, lai noslēgtu Līgumu par Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes izstāšanos no Eiropas Savienības un Eiropas Atomenerģijas kopienas (OV L 29, 31.1.2020., 1. lpp.).

⁵ Padomes Īstenošanas lēmums (ES) 2020/XXX ([datums]) par atļauju Apvienotajai Karalistei paust piekrišanu savā vārdā uzņemties dažu tādu starptautisku nolīgumu saistības, kuri stājas spēkā vai ir piemērojami pārejas periodā, Savienības kopējās zivsaimniecības politikas jomā (OV L xxx, xxx, xxx. lpp.).

⁶ OV L 179, 23.6.1998., 3. lpp.

⁷ OV L 189, 3.7.1998., 14. lpp.

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

1. Nostāja, kas Savienības vārdā jāieņem ar Ziemeļatlantijas lašu saudzēšanas konvenciju ("NASCO konvencija") izveidotās Ziemeļatlantijas lašu saudzēšanas organizācijas padomē ("NASCO padome"), ir apstiprināt Apvienotās Karalistes pieteikumu uz pievienošanos minētajai konvencijai.
2. Komisija tiek pilnvarota NASCO padomē balsot par Apvienotās Karalistes pievienošanos NASCO konvencijai un par Apvienotās Karalistes dalību Rietumgrenlandes komisijā un Ziemeļaustrumu Atlantijas komisijā.

2. pants

Lēmumu (ES) 2019/937 atceļ.

3. pants

Šis lēmums ir adresēts Komisijai.

Briselē,

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs*